

cí (P. Pyšek & Mandák in P. Pyšek & Tichý 2001: 23–25). Mají tendenci k dalšímu šíření.

■ **Summary.** This association includes species-poor stands dominated by *Reynoutria japonica* and *R. sachalinensis*, tall broad-leaved herbs of eastern Asian origin, and their hybrid *R. xbohemica*. It occurs mainly on river banks, but it is also common on roadsides, along railways, in waste places and abandoned meadows. *Reynoutria* species intensively spread to new sites via vegetative propagules and once established, they move to dominate the sites through intensive clonal growth. Invasion of *Reynoutria* species in the Czech Republic started in the middle of 20th century. Their monodominant stands are scattered to common from lowlands to submontane areas across the country. The hybrid tends to be more invasive than its parent species.

Svaz XDF

Rumicion alpini Scharfetter 1938*

Horská nitrofilní vegetace

šírokolistých bylin

Orig. (Scharfetter 1938): *Rumicion alpini*

Syn.: *Rumicion alpini* Rübel 1933 (§ 2b, nomen nudum), *Rumicion alpini* Rübel ex Klika in Klika et Hadač 1944, *Chenopodium subalpinum* Br.-Bl. 1947

Diagnostické a konstantní druhy: viz asociaci *Rumicetum alpini*

Svaz *Rumicion alpini* zahrnuje nitrofilní vysokobylinné porosty montánních až alpínských poloh. Jde o vegetaci antropozoogenního původu, jejíž vznik je na počátku zpravidla podmíněn sešlapem, spojeným s výrazným přísunem živin, zejména fosforu a dusíku. To spolu s nadbytkem vláhy umožňuje rozvoj porostů s dominujícími statnými bylinami, zejména šťovíkem alpským (*Rumex alpinus*), případně také merlíkem všedobrem (*Chenopodium bonus-henricus*) a všedobrem horským (*Imperatoria ostruthium*). V nich se vedle nitrofilních druhů tříd *Galio-Urticetea* a *Molinio-Arrhenatheretea* uplatňují druhy horských vysokobylinných niv třídy *Mulgedio-Aconitetea* a druhy přirozených pobřežních společenstev devětsilových niv svazu

*Charakteristiku svazu a podřízené asociace zpracoval M. Kočí

Petasition hybridi. V porostech se vyskytují také druhy z kontaktních společenstev. Počet druhů se mění v závislosti na intenzitě a době působení disturbancí nebo velikosti a poloze porostů (Kliment & Jarolímek 1995). Často jde o druhově chudé monodominantní porosty. Mechové patro je většinou vyvinuto jen slabě.

Nitrofilní vysokobylinná vegetace roste v horách nejčastěji na místech bývalých stávaníšť dobytka na horských pastvinách, v okolí salaší, horských usedlostí a chat. Zpravidla jde o sníženiny, chráněná místa na svazích, horská sedla, úpatí svahů a dolní části údolí, kde dobytek hledal ochranu před nepřízní počasí a zdroj vody.

Vegetace svazu *Rumicion alpini* je rozšířena ve většině středoevropských a některých jihoevropských pohoří dosahujících subalpínského stupně. V nižších hercynských pohoří střední Evropy je však její výskyt druhotný. Původní areál zahrnoval jen vysokohorí střední a jižní Evropy a kryl se s areálem dominantního šťovíku *Rumex alpinus*, případně také druhů *Myrrhis odorata* a *Imperatoria ostruthium*. V důsledku pěstování pro lékařské, veterinární i potravinářské účely byly tyto druhy zavlečeny do dalších oblastí. K nim patří i Krkonoše a Orlické hory, kam se dostaly během 16. a 17. století s německými osadníky z Alp.

Druhotná ruderalní společenstva se šťovíkem alpským (*Rumex alpinus*) byla spolu s jeho primárními porosty, které nejčastěji tvoří nitrofilní bylinné lemy podél horských toků (Kliment & Jarolímek 1995), někdy řazena i do svazu *Adenostylion alliariae* (Aichinger 1933, Stuchlikowa 1967) nebo do svazu *Rumicion alpini* (Klika & Hadač 1944, Holub et al. 1967, Karner & Mucina in Mucina et al. 1993: 468–505) v rámci třídy *Mulgedio-Aconitetea*. Tato klasifikace odrážela přítomnost některých druhů přirozené subalpínské vysokobylinné vegetace. Naopak kvůli sekundárnímu původu a přítomnosti ruderalních a nitrofilních druhů je tato vegetace často řazena i do tříd ruderalní vegetace, a to buď *Artemisietea vulgaris* (Pott 1995), nebo *Galio-Urticetea* (Kopecký 1969, Kopecký & Hejný 1971, Hadač 1982, Coldea 1991, Hejný in Moravec et al. 1995: 144–151, Sanda et al. 1999, Rennwald 2000, Matuszkiewicz 2007, Solomaha 2008). K tomuto pojetí se přikláníme i zde, mimo jiné i kvůli neofytinímu původu druhů *Imperatoria ostruthium*, *Myrrhis odorata* a *Rumex alpinus*, které byly do našich hor patrně zavlečeny během německé kolonizace (Kopecký 1973a,b).

Hadač (1982) udává z Krkonoš kromě zde přijaté asociace *Rumicetum alpini* také několik dalších asociací, které řadí do svazu *Rumicion alpini*. Jde o porosty, v nichž dominují druhy *Imperatoria ostruthium* a *Myrrhis odorata*, řazené do asociací *Imperatorietum ostruthii* Gutte 1972 a *Urtico-Myrrhetum odoratae* Hadač 1982. Uvedené druhy však mají jen zřídka velkou pokrývnost a nejsou příliš silnými dominantami; v souladu s tím mají dostupné fytoecologické snímky poměrně různorodou druhovou skladbu. Proto tato společenstva v našem přehledu nerozlišujeme. V alpínském stupni Alp *Imperatoria ostruthium* vytváří porosty řazené do asociace *Peucedanetum ostruthii* Rübel 1911 (Karner & Mucina in Grabherr & Mucina 1993: 468–505), které však s našimi porosty nejsou totožné.

Do svazu *Rumicion alpini* patrně náležejí i porosty opuštěných pastvin s dominantním *Veratrum album* subsp. *lobelianum*, které se vyskytují v nejvyšších polohách hřebene Javorníků na slovenské i moravské straně. Druhotné bezlesí na hřebenech vzniklo v důsledku valašské kolonizace a pastvy, která zde probíhala zhruba od 16. století do poloviny 20. století (Pavelka & Baletka 2001). Podobné porosty byly popsány jako asociace *Poo chaixii-Veratretum lobeliani* Kornaš et Medwecka-Kornaš 1967 z polského pohoří Górc (Kornaš & Medwecka-Kornaš 1967), kde také rostou na opuštěných hřebenových pastvinách. Obdobná vegetace je známa i z rumunských Karpat jako asociace *Veratretum albi* (Pușcaru et al. 1956) Buia et al. 1962, kterou Sanda et al. (1999) také řadí do svazu *Rumicion alpini*. Stanovištěm tohoto společenstva jsou především mělké a mírně vlhké svahové sníženiny, severní svahy nebo okraje větších polan na kontaktu s lesem. Charakteristická je pravděpodobně i déle vytrvávající sněhová pokrývka. Jak *Rumicetum alpini*, tak porosty s *Veratrum album* subsp. *lobelianum* v Javornících vykazují velkou stabilitu i půl století po ukončení pastvy.

■ **Summary.** *Rumicion alpini* includes vegetation of nutrient-demanding tall forbs in the montane to alpine belt. It originates through initial trampling and nutrient input, e.g. on mountain pastures, and subsequent abandonment. Soils are mesic to wet. Most stands are species-poor and monodominant. This vegetation type is native in high mountains of central Europe, but in the lower Hercynic ranges such as the Sudeten range of the Czech Republic it was introduced by settlers coming from the Alps in the 16th and 17th century.

XDF01

Rumicetum alpini Beger 1922**Horská nitrofilní vegetace
s invazním šťovíkem alpským**

Tabulka 9, sloupec 14 (str. 345)

Orig. (Beger 1922): *Rumicetum alpini*Syn.: *Chaerophyllo hirsuti-Rumicetum alpini* Hadač
1982Diagnostické druhy: *Carduus personata*, *Chaerophyl-
lum hirsutum*, *Geranium sylvaticum*, ***Imperato-
ria ostruthium***, ***Myrrhis odorata***, *Poa remota*,
Rumex alpinus, *R. arifolius*, *Silene dioica*, *Vera-
trum album* subsp. *lobelianum*Konstantní druhy: *Alchemilla vulgaris* s. l., *Chaerophyl-
lum hirsutum*, *Dactylis glomerata*, *Ranunculus
repens*, ***Rumex alpinus***, *R. arifolius*, *Senecio
nemorensis* agg. (převážně *S. herbicynicus*), *Silene
dioica*, ***Urtica dioica***Dominantní druhy: *Carduus personata*, ***Chaerophyl-
lum hirsutum***, *Imperatoria ostruthium*, *Myosotis
palustris* agg. (*M. nemorosa*), ***Rumex alpinus***,
R. obtusifolius, *Stellaria nemorum*, ***Urtica dioica***Formální definice: *Rumex alpinus* pokr. > 25 %

Struktura a druhové složení. V porostech domi-
nuje šťovík alpský (*Rumex alpinus*), který díky
klonálnímu růstu tvoří většinou hustě zapojené
porosty. V porostních mezerách se uplatňují další
druhy širokolistých bylin. Zpravidla jde o nitrofilní
a vlhkomilné druhy, s výjimkou šťovíku alpského
nejčastěji o apofyty. Subdominantu porostů pravi-
delně tvoří *Urtica dioica* a v rozvolněných poros-
tech mívá větší pokryvnost také *Chaerophyllum
hirsutum*. V nejvyšší vrstvě bylinného patra se dále
častěji vyskytují některé luční druhy (např. *Alo-
pecurus pratensis* a *Dactylis glomerata*), pasekové
druhy (např. *Epilobium angustifolium*, *Rubus idaeus*
a *Senecio herbicynicus*) i druhy vysokobylinných niv
(např. *Carduus personata*, *Geranium sylvaticum*,
Rumex arifolius a *Veratrum album* subsp. *lobelia-
num*). Spodní vrstva bylinného patra bývá tvořena
druhy vlhkomilnými i druhy snášejiícími sešlap, jako
jsou *Alchemilla vulgaris* s. l., *Deschampsia cespito-
sa*, *Poa annua*, *Ranunculus repens* a *Stellaria
nemorum*. S velkou pokryvností se mohou uplat-
ňovat i *Myrrhis odorata* a *Imperatoria ostruthium*.

Počet druhů ve společenstvu kolísá v závislosti
na charakteru stanoviště a pokryvnosti dominan-
ty; obvykle se vyskytuje 10–20 druhů cévnatých
rostlin na plochách o velikosti 10–25 m². Mechové
patro je většinou vyvinuto jen slabě, často zcela
chybí.

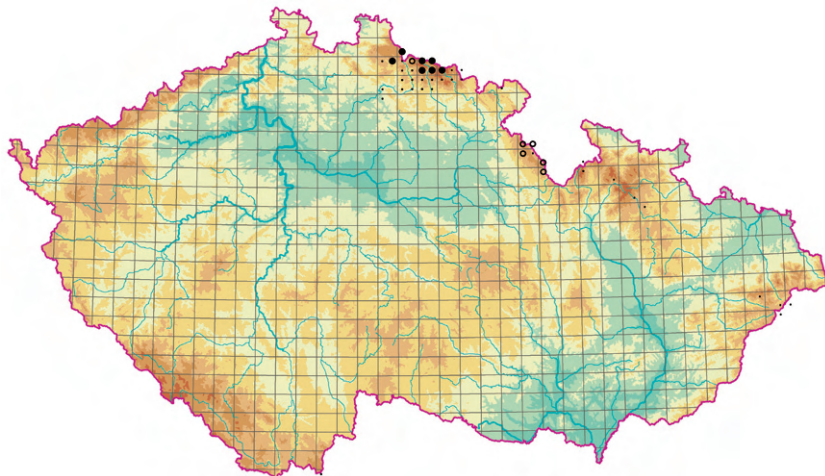
Stanoviště. Stanovištěm asociace *Rumicetum alpi-
ni* jsou nejčastěji mělké terénní sníženiny v oblasti
nad horní hranici lesa, méně často i v montánním
stupni (Kopecký 1973b). Nejčastěji jde o okolí
horských chat a bývalých stájí dobytka. Půdy jsou
zpravidla hluboké, mírně kyselé až kyselé, bohaté
humusem i živinami a mezické až vlhké (Hadač
1982, Kliment & Jarolímek 1995).

Dynamika a management. Porosty s dominancí
neofytního druhu *Rumex alpinus* u nás patří



Obr. 208. *Rumicetum alpini*. Porost invazního šťovíku alpského
(*Rumex alpinus*) ve Velké Úpě v Krkonoších. (KRNP – K. Anto-
šová 2008.)

Fig. 208. A stand of invasive *Rumex alpinus* in Velká Úpa,
Krkonoše Mountains.



Obř. 209. Rozšíření asociace XDF01 *Rumicetum alpini*; malými tečkami jsou označena místa s výskytem diagnostického druhu *Rumex alpinus* podle floristických databází.

Fig. 209. Distribution of the association XDF01 *Rumicetum alpini*; the sites with occurrence of its diagnostic species, *Rumex alpinus*, according to the floristic databases, are indicated by small dots.

vznikly v důsledku jeho pěstování, zplanění a rozšíření v souvislosti s pastvou a chovem dobytka. Jejich vznik byl přímo podmíněn sešlapem spojeným s dodáním živin. Porosty se vytvořily na místech, kde se shromažďoval dobytek a kde přísun živin z exkrementů dlouhodobě převažoval nad jejich odběrem. Typickými místy jsou okolí stájí, stávaníště dobytka na horských pastvinách chráněná před nepřízní počasí, okolí chlívů u horských chat a okolí zdrojů vody. Porosty jsou stabilní i dnes, ačkoli se na převážné většině míst nepásl alespoň půl století. Nové porosty dnes už nevznikají v důsledku pastvy, ale v souvislosti s eutrofizací krajiny se *Rumex alpinus* šíří na další narušená stanoviště (Štursa in Petříček 1999: 297–300).

Rozšíření. Asociace je známa z většiny evropských pohoří dosahujících subalpínského stupně. Z různých pohoří slovenských Karpat ji udávají Kliment & Jarolímek (1995), z polské strany Tater Mirek & Skiba (1984), z Polska dále Matuszkiewicz (2007), z Rakouska Karner & Mucina (in Grabherr & Mucina 1993: 468–505) a z německých Alp i některých nižších pohoří např. Pott (1995) a Rennwald (2000). Porosty obdobného druhového složení se vyskytují také v pohořích jihovýchodní Evropy (Horvat et

al. 1974, Sanda et al. 1999, Coldea 1991) a na Ukrajině (Malynovs'kyj & Kričfalušij 2000). U nás je tato vegetace doložena fytocenologickými snímky z Jizerských hor (Hejda, nepubl., Chytrý, nepubl.), Krkonoš (Hadač 1982) a Orlických hor (Kopecký & Hejný 1971).

Hospodářský význam a ohrožení. *Rumex alpinus* byl v minulosti patrně využíván jako potrava pro lidi i krmivo pro dobytek (Kopecký 1973b, Kliment & Jarolímek 1995), především v době, kdy byla pohraniční pohoří osídlena německy mluvícím obyvatelstvem. Dnes toto společenstvo nemá hospodářský význam a je naopak vhodné populace *Rumex alpinus* potlačovat (Štursa in Petříček et al. 1999: 297), aby se předešlo dalšímu šíření tohoto konkurenčně zdatného a expanzivního druhu v subalpínském stupni hor.

■ **Summary.** This vegetation type consists of dense and species-poor stands of *Rumex alpinus*, a broad-leaved perennial neophyte introduced from the high mountain ranges of central Europe. It occurs on deep, nutrient-rich, mesic to wet soils in the areas above the timberline or in the montane belt. Most often its stands are found around mountain huts and abandoned stables. They occur in the Jizerské hory, Krkonoše and Orlické hory Mountains.

Tabulka 9. Synoptická tabulka asociací nitrofilní vytrvalé vegetace vlhkých a mezických stanovišť (třída *Galio-Urticetea*, část 2: *Geo urbani-Alliarion petiolatae*, *Aegopodion podagrariae* a *Rumicion alpini*).**Table 9.** Synoptic table of the associations of nitrophilous perennial vegetation of wet to mesic habitats (class *Galio-Urticetea*, part 2: *Geo urbani-Alliarion petiolatae*, *Aegopodion podagrariae* and *Rumicion alpini*).

- 1 – XDD01. *Alliarion petiolatae*-*Chaerophylletum temuli*
 2 – XDD02. *Torilidetum japonicae*
 3 – XDD03. *Anthriscetum trichospermae*
 4 – XDE01. *Elytrigio repentis*-*Aegopodietum podagrariae*
 5 – XDE02. *Symphyto officinalis*-*Anthriscetum sylvestris*
 6 – XDE03. *Chaerophylletum aromatici*
 7 – XDE04. *Chaerophylletum aurei*
 8 – XDE05. *Chaerophylletum bulbosi*
 9 – XDE06. *Anthriscetum nitidae*-*Aegopodietum podagrariae*
 10 – XDE07. *Oenothera biennis*-*Helianthetum tuberosi*
 11 – XDE08. *Urtico dioicae*-*Heracleetum mantegazziani*
 12 – XDE09. *Asteretum lanceolati*
 13 – XDE10. *Reynoutrietum japonicae*
 14 – XDF01. *Rumicetum alpini*

Sloupec číslo	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
Počet snímků	96	26	7	205	102	138	41	43	16	63	20	43	56	18
Počet snímků s údaji														
o mechovém patře	17	0	3	66	24	21	6	8	3	7	11	2	2	3

Bylinné patro***Alliarion petiolatae*-*Chaerophylletum temuli***

<i>Chaerophyllum temulum</i>	58	.	14	2	1	.	.	.	.	.	.	.	2	.
<i>Alliaria petiolata</i>	82	12	43	7	9	4	2	16	13	13	5	.	5	.

Torilidetum japonicae

<i>Torilis japonica</i>	6	100	.	2	2	.	10	2	.	.	.	2	2	.
<i>Cirsium vulgare</i>	3	35	.	1	3	1	5	2	.	.	5	.	.	.

Anthriscetum trichospermae

<i>Anthriscus cerefolium</i>	.	.	100	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
<i>Veronica hederifolia</i> agg.	10	.	71	1	3	.	.	5	6	.	.	.	.	.
<i>Bromus sterilis</i>	7	8	43	1	3	1	.	7	.	5	10	.	.	.
<i>Ballota nigra</i>	21	27	57	11	33	14	7	19	.	14	10	5	18	.

Elytrigio repentis*-*Aegopodietum podagrariae

<i>Aegopodium podagraria</i>	24	23	.	100	42	65	46	44	63	21	25	21	43	28
------------------------------	----	----	---	-----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----

Symphyto officinalis*-*Anthriscetum sylvestris

<i>Anthriscus sylvestris</i>	38	38	.	53	100	56	37	58	6	11	60	16	14	11
<i>Lamium album</i>	30	38	14	24	41	25	22	35	6	11	10	5	14	.

Chaerophylletum aromatici

<i>Chaerophyllum aromaticum</i>	9	4	.	15	6	100	.	.	31	5	5	7	7	.
---------------------------------	---	---	---	----	---	-----	---	---	----	---	---	---	---	---

Chaerophylletum aurei

<i>Chaerophyllum aureum</i>	.	.	.	1	.	.	100	.	.	.	.	.	.	.
-----------------------------	---	---	---	---	---	---	-----	---	---	---	---	---	---	---

Tabulka 9 (pokračování ze strany 345)

Sloupec číslo	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
<i>Chaerophylletum bulbosi</i>														
<i>Chaerophyllum bulbosum</i>	1	.	.	2	2	.	.	100	.	5	5	5	5	.
<i>Cuscuta europaea</i>	2	.	.	3	2	.	.	35	.	3	.	.	2	.
<i>Carduus crispus</i>	8	.	.	4	3	2	.	37	.	24	10	5	11	.
<i>Anthriscio nitidae-Aegopodietum podagrariae</i>														
<i>Anthriscus nitida</i>	.	.	.	1	.	1	.	.	100	.	.	.	.	.
<i>Heracleum sphondylium</i>	23	15	.	42	45	59	44	44	75	10	5	7	5	22
<i>Oenothero biennis-Helianthetum tuberosi</i>														
<i>Helianthus tuberosus</i>	.	.	.	.	.	.	.	2	.	100	.	12	4	.
<i>Urtico dioicae-Heracleetum mantegazziani</i>														
<i>Heracleum mantegazzianum</i>	.	.	.	1	.	.	.	.	.	100	.	.	2	.
<i>Asteretum lanceolati</i>														
<i>Aster novi-belgii</i> s. l.	.	.	.	1	.	.	.	.	.	10	.	100	2	.
<i>Reynoutrietum japonicae</i>														
<i>Reynoutria japonica</i>	.	.	.	1	1	1	.	.	.	10	.	.	82	.
<i>Reynoutria sachalinensis</i>	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	13	.
<i>Rumicetum alpini</i>														
<i>Rumex alpinus</i>	.	.	.	1	.	.	.	.	.	.	.	.	.	100
<i>Myrrhis odorata</i>	.	.	.	1	.	1	.	.	6	.	.	.	.	33
<i>Imperatoria ostruthium</i>	.	.	.	1	.	.	.	.	6	.	.	.	.	33
<i>Carduus personata</i>	.	.	.	1	.	.	.	.	6	.	.	.	.	39
<i>Rumex arifolius</i>	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	50
<i>Silene dioica</i>	2	.	.	4	1	2	2	.	25	.	.	.	.	44
<i>Chaerophyllum hirsutum</i>	.	.	.	8	1	5	.	.	25	.	5	.	.	61
<i>Geranium sylvaticum</i>	.	.	.	4	.	1	.	.	19	.	.	.	.	33
<i>Veratrum album</i>	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
subsp. <i>lobelianum</i>	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	28
<i>Poa remota</i>	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	11
Diagnostické druhy pro dvě a více asociací														
<i>Geum urbanum</i>	69	69	43	24	31	30	29	42	6	6	25	2	9	6
<i>Chelidonium majus</i>	57	19	71	21	17	14	5	21	.	8	.	2	11	.
<i>Viola odorata</i>	22	4	43	2	2	1	.	2	.	.	.	.	.	.
<i>Calystegia sepium</i>	3	.	.	8	4	12	.	30	.	19	5	40	39	.
Ostatní druhy s vyšší frekvencí														
<i>Urtica dioica</i>	75	85	.	77	86	89	80	98	88	75	100	72	73	89
<i>Dactylis glomerata</i>	38	42	.	62	50	72	73	47	44	19	30	26	14	44
<i>Elytrigia repens</i>	25	54	.	53	57	59	76	70	13	48	25	58	16	17
<i>Taraxacum</i> sect. <i>Ruderalia</i>	47	35	57	50	49	50	37	42	25	13	35	2	23	17
<i>Artemisia vulgaris</i>	25	50	14	30	46	44	41	49	.	70	30	37	27	.
<i>Galium aparine</i>	54	27	71	29	41	30	34	86	6	38	60	19	25	.
<i>Poa trivialis</i>	29	54	.	38	38	46	22	53	38	13	45	7	14	28
<i>Arrhenatherum elatius</i>	16	69	14	38	26	37	44	56	13	25	40	28	14	.
<i>Ranunculus repens</i>	11	31	.	40	20	51	10	26	75	8	25	9	16	44

Tabulka 9 (pokračování ze strany 346)

Sloupec číslo	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
<i>Cirsium arvense</i>	6	35	.	19	33	25	44	23	6	22	35	44	11	.
<i>Rumex obtusifolius</i>	6	27	.	24	24	39	20	26	19	10	25	2	9	22
<i>Glechoma hederacea</i> s. l.	22	15	.	23	22	25	7	30	13	13	35	7	5	.
<i>Veronica chamaedrys</i> agg.	22	19	.	24	19	26	15	21	25	2	15	5	5	22
<i>Galeopsis tetrahit</i> s. l.	28	58	.	19	13	13	24	35	25	8	10	2	2	39
<i>Achillea millefolium</i> agg.	3	19	.	26	16	26	32	9	6	10	15	9	9	.
<i>Geranium pratense</i>	3	12	.	27	21	28	7	14	.	6	10	14	5	.
<i>Galium mollugo</i> agg.	8	19	.	20	14	23	27	26	.	10	20	23	.	.
<i>Rubus caesius</i>	23	19	.	11	14	7	7	37	19	14	5	30	14	.
<i>Convolvulus arvensis</i>	3	15	.	13	17	13	20	28	.	17	5	23	7	.
<i>Poa pratensis</i> s. l.	5	4	.	21	16	12	39	2	6	5	5	9	.	.
<i>Geranium robertianum</i>	56	15	29	9	8	5	.	5	50	.	5	.	2	6
<i>Lamium maculatum</i>	16	.	29	11	11	16	15	26	.	8	5	5	14	6
<i>Alopecurus pratensis</i>	.	15	.	20	15	12	22	23	6	2	20	2	.	22
<i>Plantago major</i>	13	15	.	14	15	15	7	19	19	3	5	9	4	.
<i>Lapsana communis</i>	34	27	14	10	13	7	12	2	13	3	5	.	5	.
<i>Impatiens parviflora</i>	44	8	14	8	8	5	.	5	25	2	5	.	11	.
<i>Vicia cracca</i>	1	15	.	13	9	20	15	5	.	2	5	16	4	.
<i>Arctium tomentosum</i>	4	15	.	5	24	15	10	16	.	10	5	.	4	.
<i>Alchemilla vulgaris</i> s. l.	2	8	.	15	4	16	15	2	13	.	15	.	2	61
<i>Poa annua</i>	14	8	29	12	12	14	.	5	19	.	5	.	2	11
<i>Lolium perenne</i>	3	.	29	9	15	18	20	.	.	6	5	7	.	.
<i>Vicia sepium</i>	4	.	.	12	5	20	12	9	13	.	10	5	.	11
<i>Rumex acetosa</i>	1	.	.	13	9	11	15	12	6	.	.	2	.	33
<i>Symphytum officinale</i>	2	.	.	10	7	12	5	12	.	5	.	23	7	.
<i>Tanacetum vulgare</i>	1	4	.	9	3	9	2	21	.	16	.	21	5	.
<i>Stellaria media</i> agg.	18	.	57	8	13	4	.	.	6	8	10	2	5	6
<i>Cirsium oleraceum</i>	4	.	.	12	3	19	.	.	25	3	15	.	.	11
<i>Festuca pratensis</i>	.	12	.	13	7	14	20	.	.	.	5	.	.	.
<i>Potentilla reptans</i>	4	4	.	5	14	7	15	9	.	5	25	16	2	.
<i>Rubus idaeus</i>	4	4	.	11	5	8	7	.	38	.	15	2	7	17
<i>Chenopodium album</i> agg.	4	4	14	5	3	2	2	16	.	32	5	7	11	.
<i>Phalaris arundinacea</i>	1	.	.	6	4	1	.	30	.	8	5	23	7	.
<i>Poa palustris</i>	2	12	.	4	4	4	22	9	.	11	5	9	4	.
<i>Phleum pratense</i>	1	23	.	5	9	7	20	.	.	3	.	2	.	.
<i>Moehringia trinervia</i>	34	8	.	1	2	1	5	.	.	.	.	.	2	.
<i>Epilobium montanum</i>	6	4	.	4	1	10	.	.	19	.	.	.	2	22
<i>Capsella bursa-pastoris</i>	7	.	29	5	6	2	.	7	.	8	5	.	2	.
<i>Senecio nemorensis</i> agg.	3	.	.	2	1	9	.	.	38	.	5	.	.	50
<i>Stachys sylvatica</i>	6	.	.	4	1	8	2	.	31	2	5	.	4	6
<i>Myosoton aquaticum</i>	3	4	.	5	.	1	.	19	.	5	.	2	7	22
<i>Rumex crispus</i>	.	23	.	2	4	7	2	9	.	5	.	5	.	.
<i>Festuca gigantea</i>	7	4	.	4	.	6	.	.	31	2	.	2	.	.
<i>Hypericum perforatum</i>	3	35	.	2	3	3	5	.	6	.	5	7	.	.
<i>Deschampsia cespitosa</i>	.	.	.	3	4	4	.	.	.	.	10	2	.	28
<i>Impatiens noli-tangere</i>	5	.	.	4	.	2	.	.	31	5	.	.	.	.
<i>Stellaria nemorum</i>	.	.	.	2	2	2	.	.	31	2	5	.	.	39

Tabulka 9 (pokračování ze strany 347)

Sloupec číslo	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
<i>Petasites albus</i>	.	.	.	2	.	2	.	.	38	.	.	.	2	11
<i>Epilobium angustifolium</i>	.	.	.	2	.	3	2	.	.	.	.	.	.	28
<i>Bistorta major</i>	.	.	.	4	.	.	5	.	.	.	.	.	.	22

Mechové patro***Anthriscio nitidae-Aegopodietum podagrariae***

<i>Brachythecium rutabulum</i>	12	–	.	14	4	19	17	.	100	29	9	50	.	.
--------------------------------	----	---	---	----	---	----	----	---	-----	----	---	----	---	---

Ostatní druhy s vyšší frekvencí

<i>Eurhynchium hians</i>	6	–	.	2	4	24	.	.	33	.	.	50	.	.
<i>Rhytidiadelphus squarrosus</i>	6	–	.	5	4	5	.	.	33	.	.	.	.	.
<i>Cirriphyllum piliferum</i>	.	–	.	.	4	14	.	.	33	.	.	.	.	.
<i>Brachythecium rivulare</i>	.	–	.	2	.	5	.	.	.	.	.	.	50	.
<i>Ceratodon purpureus</i>	.	–	.	2	.	.	.	.	.	14	.	.	.	33
<i>Brachythecium salebrosum</i>	.	–	.	.	.	10	.	.	33	.	.	.	.	.
<i>Plagiothecium denticulatum</i>	.	–	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	33

Nitrofilní vytrvalá vegetace vlhkých a mezických stanovišť (*Gallo-Urticetea*)

